

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2023/1834**z dnia 10 maja 2023 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2021, sekcja VII – Komitet Regionów**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2021, sekcja VII – Komitet Regionów,
 - uwzględniając art. 100 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0080/2023),
- A. mając na uwadze, że Komitet Regionów (zwany dalej „Komitetem”) jest zgromadzeniem politycznym składającym się z 329 członków wybieranych w regionach, miastach, wsiach i gminach 27 państw członkowskich, działającym jako organ doradczy instytucji Unii, z misją współuczestnictwa w kształtowaniu polityki unijnej i procesie decyzyjnym z punktu widzenia władz lokalnych i regionalnych, a jednocześnie przyczyniania się do uczynienia Unii bardziej efektywną i bliższą obywatelom;
- B. mając na uwadze, że zasięganie opinii Komitetu przez Komisję lub Radę jest obowiązkowe w niektórych przypadkach, a Komitet może również przyjmować opinie z własnej inicjatywy i korzysta z szerokiego zakresu uprawnień do konsultacji, określonego w traktatach, co pozwala Parlamentowi na zasięganie jego opinii;
- C. mając na uwadze, że działania Komitetu są zdefiniowane na podstawie jego ogólnej strategii politycznej określonej w jego rezolucji z dnia 2 lipca 2020 r. w sprawie priorytetów na lata 2020–2025 ⁽¹⁾, oraz mając na uwadze, że Komitet przyjął trzy priorytety polityczne w ramach swojego mandatu na lata 2020–2025, którym towarzyszyły trzy kampanie komunikacyjne: przybliżanie Europy jej obywatelom, budowanie odpornych społeczności regionalnych i lokalnych oraz promowanie spójności jako podstawowej wartości UE;
- D. mając na uwadze, że administracje lokalne i regionalne odpowiadają za jedną trzecią wydatków publicznych, połowę inwestycji publicznych i jedną czwartą dochodów podatkowych, a w wielu państwach członkowskich posiadają kompetencje w kluczowych obszarach, takich jak edukacja, rozwój gospodarczy i spójność, środowisko, ochrona socjalna, zdrowie i usługi świadczone w interesie ogólnym, dlatego też koordynacja na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim zwiększa legitymację prawodawstwa, wzmacnia poczucie odpowiedzialności i skuteczniej służy dobru obywateli;
- E. mając na uwadze, że Komitet realizuje swój cel polityczny polegający na zwiększeniu swojego zaangażowania w cały cykl polityczny i legislacyjny Unii, przy jednoczesnym uwytłótnieniu więzi z obywatelami Unii, i wykorzystuje swoich członków jako wpływowe podmioty opiniotwórcze w społecznościach oraz krajowych stowarzyszeniach władz lokalnych i regionalnych;
- F. mając na uwadze, że Komitet zidentyfikował dziewięć inicjatyw przewodnich i monitorował je w 2021 r., aby nadać swoim działaniom bardziej strategiczny i skuteczny charakter: (1) Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, (2) reakcja na COVID-19 związana ze zdrowiem, (3) plan działania na rzecz wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych, (4) pakt klimatyczny CoR4Climate, (5) przyszłość współpracy transgranicznej, (6) nowy pakt na rzecz migracji i integracji, (7) Konferencja w sprawie przyszłości Europy, (8) długoterminowa wizja obszarów wiejskich oraz (9) strategiczny budżet Komitetu – zapewnienie sprawiedliwego podziału zasobów dla Komitetu;

⁽¹⁾ Rezolucja Europejskiego Komitetu Regionów – Priorytety Europejskiego Komitetu Regionów na lata 2020–2025 – Europa bliżej obywateli za pośrednictwem wsi, miast i regionów (Dz.U. C 324 z 1.10.2020, s. 8).

- G. mając na uwadze, że rozporządzenie (UE) 2021/1060 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ regulujące unijną politykę spójności i finansowanie w latach 2021–2027, które weszło w życie w lipcu 2021 r., zawiera odniesienia do zasady partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów, popieranej przez Komitet i Parlament oraz pociągającej za sobą zaangażowanie regionów;
- H. mając na uwadze, że ponad czterysta krajowych i regionalnych programów służących realizacji unijnej polityki spójności w okresie programowania 2021–2027 udostępni około 380 mld EUR w ramach różnych funduszy na sprostanie wyzwaniom gospodarczym, społecznym i środowiskowym, przed którymi stają regiony i miasta Unii;
- I. mając na uwadze, że 13 lutego 2021 r. weszło w życie rozporządzenie (UE) 2021/241 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, który stanowi podstawę prawną dla przekazania państwom członkowskim środków finansowych i pożyczek w wysokości do 672,5 mld EUR (w cenach z 2018 r.) w latach 2021–2026, a także ma na celu wspieranie między innymi spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz wyeliminowanie dysproporcji między regionami Unii;
- J. mając na uwadze, że jako instytucja Unii w rozumieniu rozporządzenia finansowego Komitet ma obowiązek przyjąć własne roczne sprawozdanie finansowe sporządzone zgodnie z zasadami rachunkowości przyjętymi przez księgowego Komisji (zasady rachunkowości Unii Europejskiej) i w oparciu o Międzynarodowe Standardy Rachunkowości Sektora Publicznego; sprawozdanie to zostaje ostatecznie połączone ze sprawozdaniem Unii;
- K. mając na uwadze, że w ramach procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium pragnie podkreślić szczególne znaczenie dalszego wzmacniania legitymacji demokratycznej instytucji Unii w drodze zwiększania przejrzystości i odpowiedzialności oraz wdrażania koncepcji budżetowania celowego i właściwego zarządzania zasobami ludzkimi;
1. zauważa, że budżet Komitetu jest objęty działem 7 WRF „Europejska administracja publiczna”, który w 2021 r. wyniósł łącznie 10,7 mld EUR (co stanowi 5,9 % wydatków z budżetu UE);
 2. zauważa, że Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „Trybunałem”) w swoim sprawozdaniu rocznym za rok budżetowy 2021 zwiększył próbę transakcji poddawanych przeglądowi w dziale „Administracja” z 48 w 2020 r. do 60 w 2021 r.;
 3. zauważa, że Trybunał wspomina, iż wieloletnie prace wskazują, że dział 7 WRF dotyczy wydatków o ogólnie niskim ryzyku; zauważa jednak, że sprawozdanie roczne za rok budżetowy 2021 nie zawiera żadnych istotnych informacji na temat Komitetu, i zwraca się do Trybunału o uwzględnienie w kolejnych sprawozdaniach rocznych kompleksowych danych dotyczących spełnienia wszystkich wymogów, niezbędnych do zapewnienia spójności procedury udzielania absolutorium;
 4. zauważa z zadowoleniem, że w sprawozdaniu rocznym za rok budżetowy 2021 Trybunał nie wskazał żadnych konkretnych kwestii dotyczących Komitetu;

Zarządzanie budżetem i finansami

5. zauważa, że ostateczny budżet Komitetu na 2021 r. wyniósł 106 740 880 EUR, co oznacza nieznaczny wzrost o 5,15 % w porównaniu z kwotą 101 508 480 EUR w 2020 r. i 98 751 065 EUR w 2019 r.; zauważa podobnie jak w ubiegłorocznej rezolucji w sprawie absolutorium, że najważniejsze linie budżetowe zostały wykorzystane na wynagrodzenia i dodatki, a następnie na najem i dzierżawę budynków, sprzętu informatycznego i oprogramowania, na diety, udział w posiedzeniach i na powiązane wydatki oraz usługi tłumaczeniowe;

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17).

6. odnotowuje wysoki poziom wykonania budżetu wynoszący 98,9 % w porównaniu z 92,7 % w 2020 r., bliższy poziomowi sprzed pandemii z lat 2019 i 2018, wynoszącemu odpowiednio 99,6 % i 99,3 %, oraz zauważa, że wskaźnik płatności na dzień 31 grudnia 2021 r. wyniósł 85,1 %, co oznacza poprawę w porównaniu z 82,4 % w 2020 r., ale nadal jest niższy niż 88,8 % i 91 % odpowiednio w latach 2019 i 2018; podkreśla, że średni czas płatności w 2021 r. wyniósł 16,11 dnia, co stanowi poprawę w stosunku do 2020 r. (17,21 dnia) i 2019 r. (17,23 dnia); zauważa, że poziom stosowania faktur elektronicznych wciąż nie jest zadowalający, ponieważ jedynie 32 % wszystkich faktur w 2021 r. było elektronicznych, co oznacza wzrost w porównaniu z 29 % w 2020 r., ale spadek w porównaniu z 33 % w 2019 r.;
7. odnotowuje wzrost płatności w 2021 r. w porównaniu z 2020 r., tj. w latach pandemii COVID-19, co jest związane z wyższym poziomem działań prowadzonych w 2021 r., kiedy to dodatkowe inwestycje w sektor IT pozwoliły na szersze wykorzystanie sprzętu do wideokonferencji na potrzeby spotkań wirtualnych i hybrydowych (w porównaniu z 2020 r.), co pozwoliło uniknąć odwoływania lub przekładania wydarzeń pomimo nadal obowiązujących obostrzeń związanych z COVID-19;
8. zauważa, że z 2021 na 2022 rok przeniesiono nadwyżkę w wysokości 11 198 492 EUR – nieco niższą niż w 2020 i dużo wyższą niż w 2019 r. (przeniesiono wówczas odpowiednio 11 708 078 EUR i 8 874 776 EUR); zauważa, że do końca 2021 r. kwota 1,1 mln EUR pozostała niezaangażowana i w związku z tym została zwrócona do budżetu Unii, co stanowi znacznie mniejszą kwotę niż w 2020 r., kiedy to około 7,4 mln EUR pozostało niezaangażowanych, co przybliżyła obecną kwotę do poziomów sprzed pandemii (w 2019 r. niezaangażowana kwota wyniosła 0,4 mln EUR); zachęca Komitet, by dalej usprawniał monitorowanie dostępnych środków i zarządzanie nimi;
9. zauważa, że w 2021 r. pandemia COVID-19 wywarła wpływ na działalność Komitetu, co oznacza, że w przypadku niektórych pozycji nastąpiło zmniejszenie wykorzystania środków (dodatki na spotkania, podróże i diety, tłumaczenia ustne, misje i koszty eksploatacji budynków), podczas gdy w przypadku innych pozycji kryzys zdrowotny wymagał dodatkowych wydatków (usługi medyczne oraz projekty informatyczne i wideokonferencyjne); zauważa, że w związku z tym oszczędności szacowane są na ponad 8 mln EUR w porównaniu z oszczędnościami w wysokości 11 mln EUR w roku budżetowym 2020;
10. zauważa, że w celu optymalizacji wykorzystania środków Komitet dokonał przesunięć budżetowych na łączną kwotę 8,7 mln EUR w 2021 r. (8,2 %) w porównaniu z 6,6 mln EUR w 2020 r. (6,5 %) oraz że przesunięć tych dokonano głównie z dziedzin, w których osiągnięto znaczne oszczędności, do dziedzin, które wymagały wzmocnienia (informatyka, komunikacja i ekspertyzy zewnętrzne); podkreśla, że Komitet przygotował siedem zewnętrznych przesunięć środków, zatwierdzonych przez władzę budżetową w 2021 r.; zauważa, że Komitet nie przeprowadził jednego konkretnego przesunięcia zbiorczego na koniec roku;
11. jest świadomy, że procedury przetargowe dotyczące Komitetu są organizowane przez własne służby Komitetu albo w imieniu Komitetu przez wspólne służby Komitetu i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego („EKES”); zauważa, że w 2021 r. w porównaniu z poprzednimi latami własne służby Komitetu obsłużyły bezprecedensową liczbę otwartych procedur o wysokiej wartości, co zaowocowało podpisaniem rekordowej liczby wieloletnich umów ramowych w 2021 r.; zauważa, że w tych samych ramach czasowych z powodu kryzysu związanego z pandemią COVID-19 liczba procedur negocjacyjnych o niskiej i średniej wartości związanych z organizacją działań lub wydarzeń pozostała niższa niż zwykle, przy czym około połowa procedur przewidzianych w programie prac na 2021 r. musiała zostać anulowana; zauważa, że przedmiotowe procedury dotyczyły planowanych posiedzeń komisji i grup politycznych, które przeszły z trybu hybrydowego na całkowicie zdalny;

Zarządzanie wewnętrzne, wyniki i kontrola wewnętrzna

12. zauważa, że w 2021 r. główne wyzwania dla Komitetu były związane z koniecznością pełnego dostosowania się do nowych okoliczności wynikających z pandemii COVID-19 i że sytuacja ta charakteryzowała się również powszechnym brakiem zasobów oraz koniecznością dostosowania zasobów informatycznych, aby wesprzeć proces cyfryzacji; docenia wspólne wysiłki wszystkich zaangażowanych stron, ponieważ pozwoliły one na ciągłe wspieranie działalności politycznej Komitetu, zapewniając kontynuację działań dzięki spotkaniom na odległość i za pośrednictwem platform komunikacyjnych, takich jak Agora i KIKLOS, przy jednoczesnym zagwarantowaniu zdrowia i bezpieczeństwa członków oraz personelu Komitetu; z zadowoleniem przyjmuje powołanie szeregu grup zadaniowych, którym powierzono zajmowanie się kwestiami dotyczącymi różnych służb, takimi jak potrzeba uproszczenia procesów Komitetu, wzmocnienia planowania strategicznego i cyfryzacji procedur;

13. zauważa, że Komitet realizuje swoją misję za pomocą opinii, które odnoszą się do wniosków ustawodawczych Komisji (wnioski o wydanie opinii), i opinii z inicjatywy własnej, w których wzywa się instytucje Unii do podjęcia działań, oraz że stanowisko Komitetu można podkreślić w rezolucjach; zauważa, że w 2021 r. Komitet przyjął opinie sporządzone na wniosek, opinie z inicjatywy własnej oraz opinie oparte na dokumentach i rezolucjach Unii, co dało łącznie 69 dokumentów, w porównaniu z 56 i 55 przyjętymi odpowiednio w latach 2020 i 2019; zauważa, że Komitet opublikował badania i sprawozdania dotyczące konkretnych kwestii, jak drugie wydanie Dorocznego barometru regionalnego i lokalnego UE na temat stanu regionów i miast Unii, oraz dotarł do ponad miliona wybranych polityków regionalnych i lokalnych za pośrednictwem swojej kampanii „regionalnych i lokalnych radnych UE” koordynującej sieci takie jak sieć RegHub 2.0 w ramach platformy ds. dostosowania się do wymogów przyszłości na rzecz lepszego stanowienia prawa, a także odnotowuje, że w 2021 r. Komitet zorganizował ponad 200 konferencji i wydarzeń oraz informował o swojej pracy za pośrednictwem odpowiednich kanałów i narzędzi;
14. zauważa, że w 2021 r., po pierwszym roku obowiązywania mandatu 2020–2025, na który duży wpływ wywarła pandemia COVID-19, Komitet spotkał się sześć razy na sesjach plenarnych (trzech zdalnych i trzech hybrydowych);
15. zauważa, że w 2021 r. członkowie Komitetu brali udział w 42 posiedzeniach komisji parlamentarnych (w porównaniu z 14 w 2020 r. i 13 w 2019 r.), że posłowie do Parlamentu Europejskiego brali udział w 58 sesjach plenarnych lub posiedzeniach komisji Komitetu (w porównaniu z 46 w 2020 r. i 62 w 2019 r.) oraz że częstotliwość uczestnictwa Komitetu w wydarzeniach prezydencji Rady zasadniczo nie zmieniła się na przestrzeni lat (20 razy w 2021 r., 15 w 2020 r. i 22 w 2019 r.);
16. z zadowoleniem przyjmuje analizę opłacalności systemu planowania i sprawozdawczości oraz kontroli wewnętrznej Komitetu przeprowadzoną w 2021 r., w ramach której dokonano przeglądu całego środowiska administracyjnego, usprawniono procesy, dokonano uproszczeń i cyfryzacji oraz wykorzystano synergię między różnymi instrumentami dzięki konwergencji projektów; zauważa, że w marcu 2021 r. Prezydium Komitetu zatwierdziło dokument koncepcyjny dotyczący analizy, w następnym miesiącu rozpoczęto dostosowywanie każdego z instrumentów, a do grudnia 2021 r. przeprowadzono analizę polityki ciągłości działania i metodyki zarządzania ryzykiem;
17. docenia przegląd i uproszczenie w 2021 r. niektórych procesów kontroli wewnętrznej, takich jak proces zarządzania podmiotami finansowymi; zwraca uwagę, że usprawniono również model zarządzania informatycznego, aby lepiej przydzielać ograniczone zasoby informatyczne;
18. z zadowoleniem przyjmuje środki przyjęte w 2021 r. w kontekście inicjatywy Going for IMPact!, mającej na celu uczynienie Komitetu bardziej opłacalnym i zwiększenie jego wpływu politycznego; zwraca uwagę na liczne projekty, takie jak projekt konwergencji, którego celem jest uproszczenie ram administracyjnych, a tym samym ograniczenie powielania działań i zwiększenie synergii między różnymi instrumentami związanymi z planowaniem i sprawozdawczością, zarządzaniem ryzykiem, raportowaniem skutków i ciągłością działania oraz niektórymi procesami standardów kontroli wewnętrznej; popiera liczne (55) projekty upraszczające zdefiniowane i uruchomione na szczeblu różnych dyrekcji Komitetu; niemal połowa z nich została w pełni zakończona w 2021 r. (26), a kolejna duża liczba (25) została wdrożona mniej więcej w połowie;
19. docenia fakt, że na posiedzeniu plenarnym Konferencji w sprawie przyszłości Europy („COFE”), złożonej z 449 delegatów, wzięło udział 18 przedstawicieli Komitetu i 12 polityków wybranych na szczeblu lokalnym i regionalnym, biorąc pod uwagę, że pierwotnie proponowano jedynie czterech przedstawicieli Komitetu i że liczba ta została zwiększona na wniosek Komitetu; zauważa, że ten znaczący udział w pracach COFE umożliwił Komitetowi zorganizowanie 6 wydarzeń na wysokim szczeblu, 60 wydarzeń lokalnych, 63 wydarzeń w ramach Europejskiego Tygodnia Regionów i Miast i 7 wydarzeń w ramach programu „Młodzi Demokratycznie Wybrani Politycy”, co pozwoliło dotrzeć do ponad 10 000 obywateli, lokalnych polityków i zainteresowanych stron; podkreśla, że na wielojęzycznej platformie cyfrowej COFE Komitet przedstawił 44 pomysły wraz z kluczowymi przesłaniami przyjętych opinii w kontekście dziesięciu głównych tematów COFE oraz że wiele poglądów wyrażonych w tych pomysłach można znaleźć w sprawozdaniu z ostatecznych wyników COFE; ponadto zachęca Komitet, by wspierał udział jego członków w lokalnym dialogu z obywatelami na temat spraw europejskich;

20. podkreśla, że w swoim sprawozdaniu z ostatecznych wyników zgromadzenie plenarne COFE w 40. zaleceniu, w ramach działania 3, wzywa do zreformowania Komitetu Regionów, tak by „obejmował on odpowiednie kanały dialogu z regionami oraz z miastami i gminami i by miał większą rolę w strukturze instytucjonalnej w kwestiach dotyczących oddziaływania terytorialnego”;
21. z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie w marcu 2021 r. nowej generacji sieci regionalnych centrów Komitetu (RegHub 2.0), będącej częścią „instrumentów lepszego stanowienia prawa” Komitetu, obejmującej ponad 50 członków i obserwatorów (władze i organy lokalne i regionalne z 21 państw członkowskich), których zadaniem jest monitorowanie wdrażania strategii politycznych Unii w terenie oraz zapewnienie uwzględnienia opinii regionalnych i lokalnych zainteresowanych stron przy ocenie takich strategii politycznych na szczeblu europejskim; zauważa, że sieć RegHub 2.0 stała się podgrupą platformy Komisji ds. dostosowania się do wymogów przyszłości (F4F), grupy ekspertów wysokiego szczebla oceniającej istniejące strategię polityczną Unii i wydającej opinie na temat sposobów lepszego dostosowania tych strategii politycznych do przyszłych wyzwań, oraz przyczyniła się do powstania czterech opinii platformy F4F w 2021 r., z czego trzy zostały opracowane przez jednego z przedstawicieli Komitetu w ramach platformy F4F;
22. z satysfakcją odnotowuje, że Komitet obsługuje różne platformy, sieci i narzędzia mające na celu wspieranie cyklu politycznego, w tym Sojusz na rzecz Spójności, Sojusz Regionów o Rozwiniętym Przemysle Motoryzacyjnym, Europejskie Ugrupowanie Współpracy Terytorialnej, Europejski Region Przedsiębiorczości, platformę wymiany wiedzy, platformę na rzecz sieci szerokopasmowych, grupę roboczą „Zielony Ład w terenie”, platformę zainteresowanych stron na rzecz zerowego poziomu zanieczyszczeń, platformę COVID, Grupę Kontaktową KR–Zjednoczone Królestwo, Sieć Monitorującą Stosowanie Zasady Pomocniczości, Porozumienie Burmistrzów, Unijną Platformę ds. Strat i Marnotrawienia Żywności, Europejską Stolicę Inteligentnej Turystyki, bioregiony i Europejskie Nagrody Ekologiczne, a także aktywnie uczestniczy w sieciach tworzonych przez inne instytucje unijne, jak np. w platformie F4F Komisji oraz sieci „Miasta i regiony na rzecz integracji migrantów”;
23. zauważa, że w 2021 r. priorytety polityczne mandatu Komitetu na okres 2020–2025 były wytycznymi przewodnimi i że priorytetem tym towarzyszyły trzy kampanie informacyjne: jedna dotyczyła przybliżania Europy jej obywatelom, druga dotyczyła reagowania na przemiany społeczne spowodowane przez wyzwania cyfrowe, środowiskowe i demograficzne oraz zrozumienia tych przemian, a trzecia – spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej jako podstawowej wartości gwarantującej, że Unia służy swoim obywatelom; zwraca uwagę, że w celu realizacji tych priorytetów zbudowano silne stosunki robocze z posłami do Parlamentu Europejskiego i odpowiednimi komisjami Parlamentu oraz z komisarzami europejskimi i służbami tematycznymi Komisji (DG);
24. odnotowuje istotny wkład Komitetu w przygotowanie projektu rozporządzenia (UE) 2021/1755 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾, w którym ustanowiono pobrexitową rezerwę dostosowawczą i zapewniono podstawę prawną dla uruchomienia programu o wartości 5,4 mld EUR w latach 2021–2023, aby pomóc regionom uporać się z gospodarczymi i społecznymi konsekwencjami wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii;
25. zwraca uwagę na kluczową rolę Komitetu w opracowywaniu i realizacji misji w ramach programu „Horyzont Europa” poprzez zachęcanie do ścisłego powiązania kwoty 1,5 mld EUR przeznaczonej na te misje z 30 mld EUR przewidzianymi w ramach funduszy strukturalnych na wdrażanie regionalnych strategii innowacji; rozumie, że misje dotyczą ważnych wyzwań politycznych i wyznaczają cele, które należy osiągnąć do 2030 r., takie jak uczynienie 150 regionów i społeczności odpornymi na zmianę klimatu, utworzenie 100 neutralnych dla klimatu i inteligentnych miast oraz stworzenie 100 żywych laboratoriów, aby kierować przechodzeniem na zdrową glebę; z zadowoleniem przyjmuje wzmocnioną współpracę nawiązaną przez sprawozdawcę Komitetu z dyrekcjami generalnymi Komisji oraz planowaną kontynuację działań misji, na przykład rozwój regionalnych ekosystemów innowacji i strategii inteligentnej specjalizacji oraz projekty pilotażowe, takie jak centra europejskiej przestrzeni badawczej i zielone przejście na koncepcję inteligentnej specjalizacji;
26. z zadowoleniem przyjmuje nawiązanie strategicznej współpracy w zakresie wdrażania Europejskiego Zielonego Ładu, jak rozpoczęcie kampanii „Zielony Ład w terenie” i inne działania; zwraca uwagę, że w ramach działań grupy roboczej „Zielony Ład w terenie” Komitetu zacieśniono współpracę z DG ds. Środowiska Komisji; obejmuje ona utworzenie w 2021 r. platformy zainteresowanych stron na rzecz zerowego poziomu zanieczyszczeń;

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1755 z dnia 6 października 2021 r. ustanawiające pobrexitową rezerwę dostosowawczą (Dz.U. L 357 z 8.10.2021, s. 1).

27. zauważa, że w styczniu 2021 r. platforma na rzecz sieci szerokopasmowych Komitetu została ponownie uruchomiona wspólnie z Komisją w celu monitorowania wdrażania kluczowych unijnych inicjatyw w kwestiach cyfrowych, w tym europejskich centrów innowacji cyfrowych w ramach unijnego programu „Cyfrowa Europa”, ze szczególnym uwzględnieniem unijnego finansowania na rzecz krajowych, regionalnych i lokalnych centrów w celu pokrycia kosztów działań o wyraźnej europejskiej wartości dodanej; jest świadomy, że w kilku opiniach i publikacjach Komitetu podkreślono regionalne aspekty priorytetu Komisji dotyczącego Europy na miarę ery cyfrowej oraz że miały one znaczący wpływ na wnioski ustawodawcze, takie jak akt o usługach cyfrowych ⁽⁵⁾ i akt o rynkach cyfrowych ⁽⁶⁾ oraz cyfrowy kompas 2030;
28. zauważa, że przyjęcie przez Komisję w czerwcu 2021 r. długoterminowej wizji dla unijnych obszarów wiejskich poskutkowało znacznym zaangażowaniem Komitetu w mechanizm zarządzania, w szczególności w odniesieniu do paktów na rzecz obszarów wiejskich, oraz że ta długoterminowa wizja jest zgodna z agendą Unii dotyczącą obszarów wiejskich, za którą Komitet opowiada się od 2016 r.; uważa, że ta długoterminowa wizja zapewnia wspólne ramy dla obszarów wiejskich w Unii umożliwiające zaangażowanie i współpracę na szczeblu unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym;
29. uważa, że włączenie szczebla lokalnego i regionalnego we wdrażanie krajowych planów odbudowy poprzez regularną współpracę z grupą roboczą Parlamentu Europejskiego ds. Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności umożliwi uwzględnienie wymiaru terytorialnego w monitorowaniu działań wykonawczych;

Zasoby ludzkie, równość i dobrostan pracowników

30. odnotowuje nowy schemat organizacyjny Komitetu, centralizujący inicjowanie operacji finansowych w ramach puli doskonałości i usprawniający model zarządzania informatycznego, aby umożliwić lepszy przydział ograniczonych zasobów informatycznych;
31. zauważa, że w 2021 r. liczba stanowisk w planie zatrudnienia wynosiła 494 w porównaniu z 491 w 2020 r., a łączna liczba zatrudnionych pracowników wyniosła 606 w porównaniu z 601 w 2020 r.; odnotowuje wysoki wskaźnik obsadzenia, który wyniósł 98 % w 2021 r., co stanowi wzrost w porównaniu z 96,3 % w 2020 r. i przekroczenie celu wyznaczonego na lata 2021–2022 wynoszącego co najmniej 96 %;
32. zauważa, że Komitet ucieka się do zatrudniania pracowników tymczasowych i kontraktowych na średnio- i długoterminowe zastępstwa oraz do konkretnych projektów, a także że liczba pracowników tymczasowych i kontraktowych wynosiła 141 w 2021 r. w porównaniu ze 125 i 121 odpowiednio w latach 2020 i 2019; uważa, że sytuacja ta pociąga za sobą ryzyko znacznej utraty pamięci instytucjonalnej, wiedzy i doświadczenia Komitetu w przypadku wygaśnięcia tych umów o pracę na czas określony; zachęca ponadto Komitet do pogłębienia współpracy administracyjnej z EKES-em za pośrednictwem umowy o wspólnych służbach, aby zwiększyć efekt synergii wynikający z łączenia puli pracowników;
33. wzywa Komitet do zbadania synergii z innymi instytucjami zarówno pod względem logistyki, usług cyfrowych, usług kierowców i innych zadań administracyjnych, jak i niektórych działań informacyjnych i komunikacyjnych, zwłaszcza w państwach członkowskich, w których jego członkowie mają rozdrobnione sieci wsparcia i polegają wyłącznie na własnym lokalnym personelu;
34. zauważa, że ogólny stosunek kobiet do mężczyzn wśród pracowników Komitetu w 2021 r. wynosił 56,8 %, czyli tyle samo, co w 2020 r.; ubolewa nad brakiem równowagi płci wśród kadry kierowniczej wyższego szczebla w 2021 r., jako że 62,5 % takich stanowisk zajmowali mężczyźni, a 37,5 % kobiety; ubolewa również nad brakiem równowagi płci w kadrze kierowniczej średniego szczebla, gdzie stosunek ten wynosi 68,4 % mężczyzn do 31,6 % kobiet; zachęca osobę odpowiedzialną za rekrutację do zobowiązania się bezwarunkowo do sprawienia, by ogłoszenia o naborze były bardziej włączające, oraz do zachęcania większej liczby kobiet do ubiegania się o stanowiska kierownicze, w tym poprzez zapewnienie zrównoważonej reprezentacji w komisjach rekrutacyjnych, ale także przez oferowanie możliwości szkoleniowych dla pracowników płci żeńskiej pragnących przygotować się do kariery kierowniczej i proponowanie bardziej elastycznych rozwiązań;

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (akt o rynkach cyfrowych) (Dz.U. L 265 z 12.10.2022, s. 1).

35. z zadowoleniem przyjmuje strategię dotyczącą różnorodności i inkluzywności na lata 2022–2027 wraz z towarzyszącym jej planem działania, omówioną w Komisji Spraw Finansowych i Administracyjnych Komitetu oraz w Prezydium Komitetu w czerwcu 2022 r.; zauważa, że w strategii wyznaczono krótkoterminowy cel 40 % kobiet na stanowiskach kierowniczych, z głównym nadrzędnym celem 50 % po osiągnięciu celu krótkoterminowego; ponawia swój apel skierowany do Komitetu o bardziej ambitne podejście do rocznych planów działania wdrażających tę strategię;
36. docenia, że wśród środków oczekiwanych w strategii na rzecz różnorodności i inkluzywności znajdują się: program mentoringu dla kobiet kandydujących na stanowiska kierownicze, warsztaty podnoszące świadomość dla kierowników na różne tematy związane z równymi szansami oraz ściśle monitorowanie statystyk w celu umożliwiania terminowego przyjmowania środków naprawczych; zwraca się do Komitetu o przedłożenie Parlamentowi sprawozdania na temat stopniowej realizacji planu działania towarzyszącego strategii na rzecz różnorodności i inkluzywności, przy wsparciu wspólnej komisji Komitetu ds. różnorodności i inkluzywności; ponawia apel do Komitetu o dalsze wysiłki na rzecz osiągnięcia równowagi płci na wszystkich szczeblach hierarchii;
37. zauważa, że Komitet zatrudnia pracowników ze wszystkich państw członkowskich z wyjątkiem jednego; zachęca Komitet, by nadal podejmował działania służące osiągnięciu zrównoważonego rozkładu geograficznego w odniesieniu do swoich pracowników, ze szczególnym uwzględnieniem szczebla kierowniczego; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy mające na celu zwiększenie widoczności wakatów poprzez publikowanie ogłoszeń na stronie internetowej w celu zwiększenia szans kandydatów z całej Unii, bez jakiegokolwiek dyskryminacji geograficznej; rozumie, że wszystkie stanowiska kierownicze wyższego szczebla są podawane do wiadomości publicznej, również za pośrednictwem szeroko zakrojonej kampanii reklamowej w mediach społecznościowych, aby zapewnić maksymalny zasięg we wszystkich państwach członkowskich; docenia korzystanie z ambasadorów personelu tworzących pozytywny wizerunek pracodawcy, a także to, że od 2021 r. Komitet zwiększył również swoją obecność w mediach społecznościowych i na internetowych platformach rekrutacyjnych w celu ogłaszania odpowiednich wolnych stanowisk, głównie dla pracowników niestałych lub ekspertów krajowych, oprócz wykorzystywania bardziej tradycyjnych kanałów komunikacji;
38. podkreśla, że Komitet, podobnie jak wszystkie instytucje Unii, musi zapewnić proporcjonalną reprezentację wszystkich państw członkowskich wśród personelu, a jednocześnie musi uwzględniać kompetencje i osiągnięcia wszystkich kandydatów; nalega, aby Komitet podjął działania w celu zapewnienia równowagi geograficznej wśród obywateli wszystkich państw członkowskich, odzwierciedlającej ich różnorodność, zgodnie z art. 27 regulaminu pracowniczego;
39. z zadowoleniem przyjmuje nieustanną uwagę poświęcaną konkretnym kwestiom związanym z płcią, na przykład wyznaczenie w 2021 r., z okazji Międzynarodowego Dnia Przeciw Homofobii, Transfobii i Bifobii, pierwszej osoby kontaktowej ds. LGBTI+ do pomocy współpracownikom, którzy chcieliby omówić swoje osobiste doświadczenie pracy w Komitecie lub którzy mają członków rodziny będących osobami LGBTI+; zachęca Komitet do dalszego wspierania oddolnych inicjatyw, które przyczyniają się do uczynienia z Komitetu bardziej integracyjnego miejsca pracy;
40. z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzenie ankiety dotyczącej satysfakcji pracowników, zamkniętej 16 kwietnia 2021 r., która koncentrowała się na zadowoleniu z pracy zdalnej oraz na środowisku pracy, jakiego życzyliby sobie pracownicy na czas po pandemii, a także rozumie, że jej wyniki zostały uwzględnione podczas przyjmowania jeszcze bardziej elastycznych warunków telepracy w 2022 r.;
41. należy odnotować zaangażowanie Komitetu na rzecz modernizacji ram kadrowych oraz zauważa, że udoskonalono systemy telepracy i przygotowano nowy hybrydowy system pracy, który jest testowany w ramach wspólnego pilotażowego projektu Komitetu i EKES-u dotyczącego cyfrowych miejsc pracy; zauważa, że projekt ten ma na celu określenie i wymianę najlepszych praktyk w zakresie cyfrowych narzędzi współpracy i opiera się na koncepcjach, również popieranych przez Parlament w poprzedniej rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium, takich jak zarządzanie oparte na wynikach, praca cyfrowa, telepraca na równi z pracą w biurze, elastyczność na podstawie systemu opartego na zaufaniu i prawo do bycia offline;

42. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowy projekt pilotażowy dotyczący telepracy oferuje pracownikom możliwość telepracy 2–3 dni w tygodniu; zauważa, że obejmuje to również koncepcję równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, i podkreśla pojęcie prawa do bycia offline; zauważa, że w ramach działań wspierających podczas pandemii COVID-19 Komitet zaoferował pracownikom kwotę ryczałtową w wysokości 150–250 EUR na pokrycie wszelkich dodatkowych kosztów, w tym zakupu wyposażenia ergonomicznego;
43. zauważa, że w 2021 r. Komitet przygotował wraz z partnerami społecznymi nowy hybrydowy i elastyczny system pracy, który ma zostać wdrożony w 2022 r.; zauważa, że ten nowy system przewiduje szeroki zakres form pracy w niepełnym wymiarze czasu, specjalne formy pracy w niepełnym wymiarze w ramach półdniowego kredytu czasowego oraz płatną pracę w niepełnym wymiarze czasu podlegającą doraźnej procedurze w poważnych przypadkach; zauważa, że w 2021 r. podjęto 118 decyzji dotyczących 58 pracowników korzystających z elastycznego systemu pracy, z czego 46 stanowiły kobiety; zauważa, że możliwe są również urlopy rodzicielskie i że względów rodzinnych oraz że 49 pracowników, w tym 36 kobiet, skorzystało z urlopu rodzicielskiego w 2021 r.;
44. zauważa, że w 2021 r. zgłoszono 14 przypadków wypalenia zawodowego (z łącznej liczby 554 pracowników, w porównaniu z 12 możliwymi przypadkami wypalenia zawodowego zgłoszonymi w 2020 r.), i przyjmuje do wiadomości indywidualne monitorowanie nieobecności przez Komitet; powtarza zalecenie dla Komitetu dotyczące dalszego koncentrowania się na prewencji pierwotnej w celu zmniejszenia zagrożeń psychospołecznych i wypalenia zawodowego, a także na corocznych wizytach lekarskich; docenia w związku z tym, że celem dalszych szkoleń i kursów jest dobrostan fizyczny;
45. zauważa, że 26 kwietnia 2021 r. Komitet przyjął decyzję nr 108/2021 w sprawie ochrony godności w pracy, zarządzania konfliktami i zwalczania nękania; rozumie, że ta decyzja jest następstwem długiego dialogu ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym siecią zaufanych doradców i komitetem pracowniczym Komitetu; docenia fakt, że nowa decyzja poszerza zakres, określa zasady postępowania oraz możliwe nieformalne i formalne mechanizmy rozwiązywania konfliktów, a także obejmuje specjalny praktyczny przewodnik zawierający dodatkowe praktyczne wyjaśnienia; docenia fakt, że w celu upowszechnienia wiedzy na temat tej decyzji i jej konsekwencji zorganizowano sesje informacyjne dla pracowników i kierowników, oprócz regularnie organizowanych wewnętrznych kursów szkoleniowych na temat etyki i uczciwości;
46. jest świadomy, że rozporządzenie Komitetu nr 3/2021 z 2 lutego 2021 r. przewiduje wypłatę zryczałtowanego dodatku na posiedzenia zdalne dla członków Komitetu, należycie upoważnionych zastępców oraz ekspertów sprawozdawców i prelegentów zapraszanych na posiedzenia zdalne lub hybrydowe w celu zrekompensowania ogólnych wydatków poniesionych na przygotowanie takich posiedzeń i udział w nich; zauważa, że w tym rozporządzeniu określono, na cały 2021 r., kryteria płatności i weryfikacji, ustalając wysokość dodatku na 200 EUR dziennie i przewidując, że aby kwalifikować się do otrzymania dodatku, członkowie muszą podpisać deklarację uczestnictwa i przedłożyć ją służbie finansowej członków, aby umożliwić administracji sprawdzenie obecności danej osoby; zwraca jednak uwagę, że zgodnie z niedawnym przyjęciem w maju 2022 r. decyzji nr 15/2022 w sprawie zastosowania środków nadzwyczajnych w czasie pandemii COVID-19 obecnie wszystkie posiedzenia organów Komitetu odbywają się osobiście;
47. zauważa, że w 2021 r. Komitet przyjął łącznie 58 stażystów; 48 z nich wybrano na pięciomiesięczny staż, podczas którego otrzymywali miesięczne stypendium oraz dodatek na mobilność i zwrot kosztów podróży, 10 było krótkoterminowymi gośćmi na krótsze okresy stażu trwające od jednego do czterech miesięcy, a trzech stażystów otrzymywało miesięczne wynagrodzenie od rządu swojego kraju; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie się Komitetu do proponowania rozwiązań w zakresie telepracy również dla stażystów;
48. powtarza swój apel do Komitetu o uwzględnianie wniosków wyciągniętych z pandemii COVID-19 w wewnętrznej strategii zarządzania, jeśli chodzi o ciągłość działania i zarządzanie kryzysowe, zdolność reagowania w zakresie technologii informatycznych, odporność organizacji, obowiązek dochowania należytej staranności wobec pracowników, skuteczną komunikację i elastyczne procesy robocze w celu wypracowania stylu zarządzania ukierunkowanego na wyniki, sprzyjającego zdrowej równowadze między życiem zawodowym a prywatnym;

Ramy etyczne i przejrzystość

49. ponawia apel do Komitetu o ponowne rozważenie udziału w rejestrze służącym przejrzystości ustanowionym w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 20 maja 2021 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości ⁽⁷⁾, który umożliwi dobrowolne zaangażowanie unijnych instytucji, organów, urzędów i agencji, innych niż instytucje-sygnatariusze, ale nie obejmuje działań władz regionalnych i lokalnych oraz reprezentujących je stowarzyszeń; podtrzymuje swoją opinię na temat ograniczonej ważności praktycznego przewodnika Komitetu z 2018 r. dotyczącego interakcji personelu z podmiotami zewnętrznymi i potwierdza znaczenie wysokiego poziomu przejrzystości w odniesieniu do spotkań lobbingsowych, które mogą wywierać wpływ na Komitet w jego roli doradczej względem instytucji unijnych; wzywa Komitet do zakończenia wewnętrznej analizy dostępnych opcji i do przystąpienia do rejestru służącego przejrzystości;
50. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zgodnie z zaleceniami Parlamentu Komitet zebrał od swoich członków i zastępców oświadczenia finansowe, których w dużej mierze wciąż brakowało (w styczniu 2021 r. nadal nie przedłożono 146 oświadczeń finansowych, pomimo obowiązku ich przedkładania na podstawie kodeksu postępowania, który wszedł w życie 26 stycznia 2020 r.), co oznacza, że według stanu na październik 2022 r. spośród 629 mianowanych członków i zastępców 32 nadal nie przedłożyło oświadczeń finansowych; zauważa, że z 32 brakujących oświadczeń pięć dotyczyło członków, którzy zostali powołani w 2022 r. i nie uczestniczyli jeszcze aktywnie w posiedzeniach Komitetu, a pozostałych 27 dotyczyło zastępców, z których 18 zostało mianowanych w 2022 r., 2 w 2021 r. i 7 w 2020 r., i że spośród tych zastępców tylko jedna osoba uczestniczyła w działaniach Komitetu (zdalnie i w 2021 r.); zachęca Komitet do podjęcia działań w związku z wszelkimi brakującymi oświadczeniami finansowymi i do prowadzenia rygorystycznej polityki egzekwowania obowiązków w zakresie przejrzystości;
51. zauważa, że wraz z przyjęciem nowej decyzji w sprawie systemu szkoleń szkolenia z etyki stały się obowiązkowe, a nie zalecane, w tym kursy przypominające; umożliwi to bardziej intensywny udział personelu w inicjatywach dotyczących kwestii etycznych; zauważa, że w 2021 r. odbyło się 14 sesji szkoleniowych poświęconych konkretnie etyce i uczciwości i uczestniczyło w nich 251 pracowników (60 % kadry kierowniczej i 57,30 % całego personelu, łącznie z kadra kierowniczą) oraz że zorganizowano 34 sesje szkoleniowe na temat sygnalizowania nieprawidłowości, konfliktów interesów i nękania, a także 25 sesji dotyczących różnych aspektów zarządzania finansami, również podnoszących świadomość na temat konfliktu interesów;
52. zauważa, że w 2021 r. Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) zbadał dwie sprawy dotyczące Komitetu: pierwsza dotyczyła możliwej nienależnej wypłaty zwrotu kosztów podróży, a druga dotyczyła zarzutów nadużyć finansowych, nękania i niewłaściwego zarządzania we wspólnych służbach Komitetu i EKES-u; zauważa, że pierwsza ze spraw została zamknięta, kiedy Komitet zwrócił się z wnioskiem o zwrot otrzymanego dodatku z powodów etycznych, bez wskazania żadnej podstawy prawnej do zwrotu takich kwot, i że drugą sprawę OLAF oddalił i zalecił Komitetowi i EKES-owi przeprowadzenie wewnętrznego dochodzenia w sprawie nękania i niewłaściwego zarządzania; zwraca się do Komitetu o przedstawienie Parlamentowi sprawozdania z wyników tego dochodzenia, które rozpoczęto w 2021 r.;
53. ubolewa, że Komitet nie przyjął żadnej strategii zwalczania nadużyć finansowych; wzywa Komitet do przeprowadzenia wewnętrznej analizy ryzyka nadużyć finansowych oraz do koordynacji działań z właściwymi służbami Komisji w celu przyjęcia odpowiedniej wewnętrznej strategii zwalczania nadużyć finansowych;
54. wzywa do zaprzestania korzystania z usług firm zewnętrznych, które według rankingu Uniwersytetu w Yale ⁽⁸⁾ nadal prowadzą działalność w Rosji;

Cyfryzacja, cyberbezpieczeństwo i ochrona danych

55. zauważa, że Komitet wydał 6 112 846 EUR na projekty informatyczne i sprzęt informatyczny w 2021 r., w porównaniu z odpowiednio 6 392 372 EUR i 4 033 320 EUR w latach 2020 i 2019; podkreśla, że wzrost budżetu w latach 2021 i 2020 był w dużej mierze spowodowany niewykorzystanymi środkami przeniesionymi z innych pozycji budżetowych;

⁽⁷⁾ Dz.U. L 207 z 11.6.2021, s. 1.

⁽⁸⁾ <https://som.yale.edu/story/2022/over-1000-companies-have-curtailed-operations-russia-some-remain>

56. jest świadomy, że przesunięcia budżetowe, jakkolwiek skuteczne i terminowe, nie mogą zastąpić strukturalnych funduszy informatycznych koniecznych do należytego planowania i programowania zasobów informatycznych; jest zaniepokojony niedofinansowaniem, w szczególności w odniesieniu do usług informatycznych, ponieważ takie niedofinansowanie oznacza, że nie można przeprowadzić ustrukturyzowanego przeglądu, a w razie potrzeby nie można dokonać inwestycji w zasoby informatyczne, które z definicji mają charakter długoterminowy i są konserwowane przez cały okres ich użytkowania; jest zaniepokojony w szczególności tym, że może to zagrozić cyberbezpieczeństwu i uniemożliwić przyciąganie i zatrzymanie niezbędnej wiedzy fachowej w dziedzinie IT na rynku pracy;
57. z zadowoleniem przyjmuje znaczne postępy Komitetu w kierunku pełnej cyfryzacji procesów pracy, w szczególności elektronicznego zarządzania dokumentami i obiegiem ich zatwierdzania, w tym trwające prace nad pełnym wykorzystaniem podpisów elektronicznych, zarządzaniem podmiotami finansowymi, zarządzaniem ryzykiem i zarządzaniem procedurami wyboru lub wspólnymi komisjami;
58. zauważa, że w 2021 r. Komitet zrealizował kilka ważnych projektów mających na celu dalszą cyfryzację procesów biznesowych i ułatwienie pracy politycznej członków Komitetu, wspieranie wielojęzyczności oraz usprawnianie, uproszczenie i aktualizację istniejących procesów biznesowych; zauważa, że grupa Komitetu ds. przyszłości cyfrowej skupia członków Komitetu i administrację w celu omawiania kwestii informatycznych i cyfrowych oraz doradzania w nich, a także że nowa umowa o współpracy administracyjnej z EKES-em, która weszła w życie 1 listopada 2021 r., sprzyja wymianie dobrych praktyk cyfrowych w celu rozwijania usług informatycznych i cyfrowych;
59. odnotowuje rosnącą liczbę zagrożeń cyberbezpieczeństwa dla infrastruktury informatycznej i kanałów komunikacji online Komitetu, takich jak jego zewnętrzna strona internetowa; zachęca Komitet, aby nadal przykładał dużą wagę do kwestii cyberbezpieczeństwa, wzmacniał swój system informatyczny i zapewniał ścisłą współpracę z zespołem reagowania na incydenty komputerowe w instytucjach, organach i agencjach UE (CERT-UE) w celu umożliwienia wczesnej identyfikacji słabych punktów oraz zapobiegania incydentom i zarządzania nimi, a także podnoszenia świadomości w zakresie cyberbezpieczeństwa wśród członków i pracowników; zachęca Komitet do prowadzenia regularnych ocen ryzyka związanego z jego infrastrukturą informatyczną oraz do zapewnienia regularnych audytów i testów cyberbronii;
60. docenia wykorzystanie przez Komitet technologii open source, a w 2021 r. rosnącą liczbę bibliotek i platform open source wykorzystywanych w systemach informacyjnych Komitetów oraz nowe aplikacje do przetwarzania poprawek oparte na technologiach open source;
61. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że większość systemów technicznych jest hostowana wewnętrznie i zarządzana przez personel wewnętrzny;

Budynki i ochrona

62. zauważa, że 10 maja 2021 r. władza budżetowa zatwierdziła przejęcie, według stanu na wrzesień 2021 r., umowy najmu przez Komitet i EKES dawnego budynku ESDZ pod adresem Belliard 100 (B100); koszty wynajmu zostaną pokryte z oszczędności osiągniętych dzięki niższemu kosztom wynajmu budynku Van Maerlant (VMA) w porównaniu z kosztami budynków pod adresem Beillard 68 (B68) i Trèves 74 (TRE74), które zostały przekazane Komisji we wrześniu 2022 r.;
63. odnotowuje, że dodatkowa powierzchnia w budynku B100 nie zrekompensuje w pełni utraty powierzchni, jaka nastąpiła po wymianie budynków B68 i TRE74 Komitetu i EKES-u na budynek VMA Komisji, która to strata wynosi około 5 000 m² w porównaniu z sytuacją na początku 2021 r.; przyznaje, że takiej straty nie można całkowicie zrekompensować środkami alternatywnymi, takimi jak zwiększenie zagęszczenia powierzchni biurowej w innych budynkach i zwiększenie zakresu telepracy, ale odradza podejmowania długoterminowych zobowiązań dotyczących nowej przestrzeni biurowej, póki środki te nie zostaną w pełni zbadane;

64. zauważa, że w celu zapewnienia pracownikom odpowiedniego środowiska i warunków pracy konieczna była modernizacja i renowacja biur w budynkach BvS (Rue Montoyer 92-102), REM (Rue Belliard 93) i VMA; zauważa, że 1 grudnia 2021 r. rozstrzygnięto przetarg na prace renowacyjne w budynku VMA, których łączny koszt wynosi 9 mln EUR; zauważa, że główna część tych kosztów, około 6 mln EUR, była już dostępna w pierwotnym budżecie na 2021 r. zatwierdzonym przez władzę budżetową jako „jednorazowy” wniosek na rok 2021 oraz że możliwe było zaoszczędzenie środków na kwotę 3 mln euro z innych pozycji budżetowych i wykorzystanie ich na renowację VMA;

Środowisko i zrównoważony rozwój

65. z zadowoleniem przyjmuje badanie rozpoczęte przez Komitet w 2021 r. w celu zdefiniowania celów i scenariuszy redukcji CO₂ oraz zaproponowania środków w różnych obszarach w celu lepszego wdrażania Europejskiego Zielonego Ładu w Komitecie;
66. z zadowoleniem przyjmuje osiągnięcia w zakresie ochrony środowiska w 2021 r. w odniesieniu do zużycia energii elektrycznej, wody i papieru (było ono mniejsze odpowiednio o 2,1 %, 14,3 % i 55 % w porównaniu z 2020 r.); odnotowuje instalację paneli słonecznych w dwóch budynkach Komitetu i zauważa, że prowadzone są dalsze analizy mające na celu rozszerzenie instalacji paneli słonecznych, prawdopodobnie w 2023 r.;
67. podkreśla, że 75,8 % pracowników Komitetu korzysta z przyjaznych dla środowiska środków transportu; zachęca Komitet do wdrożenia polityki w zakresie mobilności, promującej korzystanie ze zrównoważonych środków transportu w dojazdach do pracy i obejmującej system wspólnego użytkowania samochodów osobowych, miejsca parkingowe dla rowerów i ładowarki do akumulatorów elektrycznych, a także rozważa wkład finansowy na pokrycie kosztów transportu publicznego lub rezygnację z korzystania z parkingu;

Współpraca międzyinstytucjonalna

68. jest świadomy solidnej współpracy z EKES-em za pośrednictwem służb wspólnych, w ramach których oba komitety dzielą około 460 pracowników (w tym około 170 przypisanych do Komitetu) i ponad 55 mln EUR rocznie (z czego około 24 mln EUR pochodzi od Komitetu); z zadowoleniem przyjmuje obecną umowę o współpracy administracyjnej między Komitetem a EKES-em, która weszła w życie 1 listopada 2021 r. na okres pięciu lat; uważa, że obecna umowa o współpracy administracyjnej w znacznym stopniu przyczyni się do wzmocnienia zarządzania w zakresie współpracy i mechanizmów kontroli oraz będzie stanowiła odnowiony wyraz woli skutecznego dzielenia się zasobami i tworzenia synergii; zauważa, że bieżąca umowa o współpracy administracyjnej obejmuje utworzenie dyrekcji ds. innowacji i technologii informacyjnych oraz – w ramach już istniejących służb wspólnych – powołanie scentralizowanej jednostki ds. zamówień publicznych i zarządzania finansami oraz grupy ekspertów ds. zamówień publicznych;
69. zauważa, że Komitet współpracuje również z Komisją (za opłatą roczną) w zakresie obsługi akt pracowniczych dotyczących emerytur i odejść (Urząd Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych) oraz indywidualnych praw protokolarnych (Dyrekcja Generalna ds. Zasobów Ludzkich), szkolenia personelu (Dyrekcja Generalna ds. Zasobów Ludzkich), ośrodków wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem oraz zatwierdzonych złobków (Urząd Infrastruktury i Logistyki), korzystania z różnych platform informatycznych (system zarządzania i informacji ABAC, w tym jego system księgowy i majątkowy, a także moduły kontraktowe, NAP do naliczania wynagrodzeń oraz system kadrowo-informacyjny SYSPER 2 itp.) (Dyrekcja Generalna ds. Budżetu i Informatyki) oraz publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (od 2020 r. uwzględnionych w budżecie Komisji);
70. zauważa, że Komitet organizuje spotkania przygotowawcze i uzupełniające (tzw. dwustronne) dla swoich sprawozdawców z Parlamentem, Komisją i Radą w sprawie swoich opinii oraz prowadzi regularne wymiany między sprawozdawcami Komitetu i Parlamentu w sprawie równoległych dossier; zachęca Komitet, aby nadal zwiększał swoją zdolność do dostarczania kluczowym instytucjom Unii lokalnych dowodów opartych na danych, analizach empirycznych i najlepszych praktykach;

71. docenia zaangażowanie członków Komitetu w całym cyklu politycznym i legislacyjnym polityki Unii poprzez wczesny wkład w ustalanie programu politycznego Komisji albo poprzez częstsze monitorowanie swoich opinii dla współpracodawców i we współpracy ze służbami Komisji w zakresie wdrażania i oceny polityk i prawodawstwa; zachęca Komitet, by dalej promował swoje wyniki w cyklu legislacyjnym;
72. rozumie, że Komitet zwrócił się do instytucji Unii bezpośrednio zaangażowanych w prawodawstwo o przyznanie mu dostępu do dokumentu czterokolumnowego dotyczącego konkretnych aktów legislacyjnych, tak aby Komitet mógł odgrywać rolę doradczą nie tylko na początku procesu legislacyjnego, ale także na etapie rozmów trójstronnych; zauważa, że wniosek ten jest nadal rozpatrywany i że Komitet rozważa podjęcie kroków prawnych w przypadku nieudzielenia dostępu; zwraca się o informowanie go o rozwoju wszelkiego dialogu na ten temat;
73. jest świadomy prac międzyinstytucjonalnych przeprowadzonych w 2021 r. wraz z Parlamentem nad projektem pilotażowym „Tworzenie Europy razem z samorządami lokalnymi”, który stanowi wyraz wysiłków Komitetu na rzecz udzielenia wsparcia władzom lokalnym i regionalnym, które nie są oficjalnie reprezentowane w Komitecie, w sprawach związanych z możliwościami zapewnianymi przez Unię; rozumie, że celem jest posiadanie co najmniej jednego radnego odpowiedzialnego za sprawy Unii w każdej ze 120 000 rad regionalnych i lokalnych w Unii oraz że obecnie europejska sieć regionalnych i lokalnych radnych UE liczy około 2 000 członków;
74. zdaje sobie sprawę, że Komitet organizuje sesje plenarne w budynkach Parlamentu i Komisji, aby zrekompensować brak miejsc we własnych salach konferencyjnych; zauważa, że Komitet kupuje również usługi tłumaczenia ustnego od Komisji (Dyrekcja Generalna ds. Tłumaczeń Ustnych) i Parlamentu, ponieważ nie posiada własnej służby tłumaczenia ustnego;
75. podtrzymuje stanowisko wyrażone w poprzednich zaleceniach dotyczących absolutorium w sprawie konieczności pełnego wdrożenia umowy o współpracy między Parlamentem, Komitetem i EKES-em z 5 lutego 2014 r., na mocy której łącznie 60 tłumaczy, w tym 24 z Komitetu, zostało przeniesionych do Parlamentu w zamian za dostęp do usług Biura Analiz Parlamentu Europejskiego; jest świadomy, że Komitet wystąpił o dodatkowe 1,24 mln EUR w swoim projekcie budżetu na 2023 r. w pozycji budżetowej 1 4 0 0 Inni pracownicy, oprócz normalnego budżetu i w celu zrekompensowania niezrównoważonych skutków wdrożenia tej umowy o współpracy, z myślą o zatrudnieniu 19 dodatkowych pracowników kontraktowych w 2023 r.;
76. z zadowoleniem przyjmuje stale zacieśniającą się współpracę z Parlamentem, pomimo ograniczeń nałożonych w związku z pandemią COVID-19, poprzez współpracę dwustronną w zakresie zestawu wybranych spraw priorytetowych, które są co roku poddawane przeglądowi i aktualizowane; podkreśla, że w 2021 r. nasiliły się regularne spotkania przewodniczących i wiceprzewodniczących obu instytucji oraz zorganizowana współpraca między sprawozdawcami obu instytucji, a także między komisjami Komitetu i komisjami Parlamentu; zachęca Komitet do dalszego angażowania się we współpracę z Parlamentem;
77. zauważa, że w 2021 r. Komitet kontynuował ścisłą współpracę z trzema prezydencjami Rady i z ówczesną prezydencją Rady oraz wydał cztery opinie na podstawie wniosków otrzymanych od prezydencji Rady; zauważa, że Komitet opracował również inicjatywy współpracy z Sekretariatem Generalnym Rady w zakresie priorytetowych spraw tematycznych, przedstawiając opinie i dokumenty w odpowiednich grupach roboczych Rady;

Komunikacja

78. zauważa, że w 2021 r. budżet przeznaczony na komunikację wyniósł około 2,1 mln EUR, z czego około 400 000 EUR wykorzystano na wydarzenia, 800 000 EUR na media i 900 000 EUR na strony internetowe, media społecznościowe i treści cyfrowe; docenia, że Komitet odnotował dwucyfrowy wzrost procentowy zasięgu w prasie i mediach społecznościowych w latach 2020–2021 dzięki wewnętrznej redystrybucji zasobów, co znalazło odzwierciedlenie w zwiększonym zasięgu; zauważa, że w nadchodzących latach Komitet prawdopodobnie nie będzie w stanie osiągnąć tego rezultatu ze względu na zaostrzone ograniczenia budżetowe;

79. zauważa, że główne zasady Komitetu dotyczące wzmocnienia jego roli i lepszego informowania o niej koncentrują się na zwiększonym zaangażowaniu na wszystkich etapach procesu legislacyjnego Unii oraz na budowaniu skuteczniejszych i opartych na zaufaniu partnerstw z innymi instytucjami unijnymi;
 80. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie systemu kluczowych wskaźników efektywności w celu pomiaru i monitorowania efektów komunikacji Komitetu, z dostosowaniem priorytetów w zakresie komunikacji do priorytetów politycznych oraz wzmocnieniem zdecentralizowanej komunikacji za pomocą wielu inicjatyw, takich jak cyfrowe kursy mistrzowskie dla członków Komitetu, opracowanie koncepcji biuletynu informacyjnego i utworzenie sieci w celu wzmocnienia relacji z byłymi członkami i stażystami Komitetu i innymi osobami;
 81. odnotowuje wiele inicjatyw dotyczących tworzenia sieci kontaktów w 2021 r., takich jak Grupa Robocza ds. Ukrainy, która uruchomiła partnerską inicjatywę dotyczącą przejrzystości, platforma zainteresowanych stron na rzecz zerowego poziomu zanieczyszczeń uruchomiona wspólnie z Komisją w celu uwzględnienia programu na rzecz zerowego zanieczyszczenia i wdrażania planu działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń, wspólna platforma informacyjna dla programu „Młodzi Demokratycznie Wybrani Politycy” oraz platforma cyfrowa o nazwie „Let’s get digital”, aby ułatwić nawiązywanie kontaktów między uczestniczącymi specjalistami ds. komunikacji z władz lokalnych, regionalnych, krajowych i unijnych;
 82. zgadza się, że transmisja online posiedzeń statutowych Komitetu we wszystkich językach Unii zwiększyła ogólną widoczność Komitetu oraz że barometr regionalny i lokalny udostępniony za pośrednictwem unijnego portalu otwartych danych data.europa.eu zwiększa widoczność wśród specjalistów;
 83. zachęca Komitet do dalszego systematycznego publikowania w międzyinstytucjonalnej bazie danych wszystkich badań i z zadowoleniem przyjmuje możliwość, oczekiwaną od 2021 r. w umowach ramowych o badania i ekspertyzy zewnętrzne, włączenia materiałów wizualnych i treści do udostępniania w mediach społecznościowych, aby wzmocnić komunikację i zasięg produktów końcowych;
 84. zauważa, że Komitet jest aktualnie obecny na najpopularniejszych zastrzeżonych platformach mediów społecznościowych; zachęca Komitet do korzystania ze zdecentralizowanych sieci społecznościowych stanowiących alternatywę dla bardzo dużych platform internetowych, takich jak platforma Mastodon; podziela pogląd Komitetu, że zwiększenie wykorzystania alternatywnych platform bardziej sprzyjających prywatności zamiast dominujących platform głównego nurtu oznaczałoby zajęcie stanowiska w zakresie ochrony danych i suwerenności cyfrowej;
 85. zachęca Komitet do nawiązania współpracy z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych w celu wykorzystania dwóch platform mediów społecznościowych typu open source, EU Voice i EU Video, które uruchomiono jako publiczny projekt pilotażowy w celu promowania korzystania z bezpłatnych i otwartych sieci społecznościowych;
 86. ponownie wzywa Komitet, by wzmógł działania komunikacyjne w celu wzmocnienia więzi z obywatelami poprzez większą przejrzystość swoich działań, częstsze korzystanie z technologii cyfrowych oraz realizację strategii komunikacyjnej umożliwiającej właściwe postrzeganie i zrozumienie roli Komitetu oraz jego miejsca w wizji Unii.
-